

Formanden: Jeg vil gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der ingen Ulempe vil flyde af, at han og de andre ærede Herrer, der have stillet disse Ændringsforslag, ikke have samlet dem under eet Nummer. Hvis Ændringsforslaget under Nr. 13 ikke skulde vinde Bifald, bortfalde selvfølgelig Ændringsforslagene under Nr. 17, 18, 19, 20, 22 og 24. Der vil altsaa ingen Ulempe af nogen Art kunne opstaa.

Borne: Saaledes som Forslaget foreligger, omhandler det baade Tilsynet med omværende Indlændinge og Udlandinge; men jeg finder det ikke i det Hele tilfredsstillende, hvad da heller ikke de ærede foregaende Lædere have fundet, som det vil ses af de mange Forslag, der nu foreligger til Forhandling. Jeg vil gjerne gaa ind paa at stemme for, at der fastsættes et sikkert Tilsyn med omværende Indlændinge, jeg erkjender, at dertil er der virkelig Trang, og jeg tror, at denne Trang med Tiden endog vil vise sig større, end den nu er; men naar jeg skal stemme for at gaa ind paa Forandringer, skal det kun være for saadanne, hvorved det nuværende Tilsyn skjærpes, men ingenlunde for saadanne, hvorved det slappes. Der foreligger i denne Henseende forskellige Forslag, jeg sigter navnlig til Forslagene til § 15. Af de Forslag, der her foreligger, er egentlig det eneste, hvormed jeg sympatiferer, det, der er stillet af Udvalget. I det Tilfælde, at det bliver vedtaget, finder jeg, at der sker en mærkelig Forbedring; men kan det ikke opnaas, at dette Forslag vedtages, tror jeg, at man hellere maatte blive staaende ved det Bestaaende. Af den ærede sidste Læder blev der anbefalet et Forslag om at udskyde af Loven Alt, der angaar Indlændinge; men ærede Forslagsstillere have i deres Forslag ikke taget Hensyn til Bestemmelsen i § 24, hvorfor, hvis deres Forslag uforandret vedtages, den nuværende Garanti for Kontrol med Omværende vilde falde bort. Det kan efter min Mening — og jeg haaber ærede Medlemmer ville indrømme det — ingenlunde gaa an at udstryge de nuværende Sikkerhedsbestemmelser og samtidig dermed lade Bestemmelsen om Indlændinge udgaa af Forslaget, hvorved det hele Tilsyn bliver tilintetgjort. Jeg har derfor i Foræning med flere ærede Medlemmer tilladt mig under Nr. 14 at stille et Ændringsforslag til de af den sidste ærede Læder anbefalede Forslag, om at § 24 skal udgaa af Lovforslaget. For det Tilfælde, at det nævnte Ændringsforslag og derefter Ændringsforslaget bliver vedtaget, vil Stillingen derefter blive aldeles uforandret, akkurat som den nu er. Jeg skal gjentage for ikke at blive misforstaaet, at min Stilling til Forslaget er den, at jeg foretrækker at stemme for Udvalgets Ændringsforslag — det er min personlige Opfattelse — og derefter for det af flere ærede Medlemmer stillede Forslag i

Forbindelse med det af mig og Flere stillede Ændringsforslag, hvorefter hele Bestemmelsen om Indlændinge bortfalder, og jeg skal tilføje, at dersom Forslaget ikke kommer til foreligge i en saadan Stikfælde, vil jeg sandsynligvis, naar Forslaget kommer til endelig Forhandling, ikke kunne stemme derfor.

Justitsministeren (Klein): Alt efterhaanden som Forhandlingerne om dette Lovforslag rykke videre frem, fremtræde de forskellige Opfattelser skarper og tydeligere. Det Hovedspørgsmaal, som har ligget for fra Sagens Begyndelse, er nu kommet til at fremtræde gennem forskellige Ændringsforslag til yderligere Drøftelse. Jeg kunde fristes til at udtale en Betsagelse over, at det er ved Sagens tredje Behandling, at den saaledes egentlig er bleven set og belyst fra forskellige Sider, fordi det jo ikke vil være muligt at bøde paa den Disharmoni, som mulig kan fremkomme paa et eller andet Punkt i Lovforslaget, ved Vedtagelsen af forskellige Ændringsforslag, og jeg vil sige til, fordi jeg desuden har faaet det Indtryk af Forhandlingerne, at man efterhaanden, som man har bestjæftiget sig med denne ganske vist ikke uvigtige Sag, er kommen til — om jeg maa bruge det Udtryk — at bide sig noget for stærkt fast i den Opfattelse af Sagen, som man nu engang har tilegnet sig. Der vil, naar denne Sags Behandling sluttes i Dag eller i Morgen, eller naar det nu bliver, ikke være Tid eller Leilighed til at lade en modnere og roligere Overveelse derefter finde Sted. Det er jo selvfølgelig § 15, hvorom det her navnlig dreier sig. Jeg forstaaer nu meget godt, at man, navnlig naar man lever paa Landet, kan have faaet et meget skjærpet Syn for de Ulemper, der ere forbundne med omstreifende Personer. Jeg forstaaer meget godt, at selv om man mener, at disse Ulemper ikke ere synderlig behædelige paa de store Gaarde, hvor man har Mandskab nok til at jage Vagabonderne væk, kan det være overordentlig sørgeligt navnlig for de smaa Steder, hvor Manden ikke er hjemme, at blive overfaldet af disse fæle Vagabonder; men som jeg allerede ved en tidligere Leilighed har tilladt mig at bemærke, maa man ikke sætte Blikket ensidig paa den ene Side af Sagen, man maa ikke, fordi man i sin praktiske Livsstilling har haft Leilighed til maaste i rigelig Grad at blive opmærksom paa de Ulemper, en vis Ordning har, skride til for enhver Pris at ville udrydde dette Uoæsen, uden at spørge om, hvorvidt de Midler, man bringer i Anvendelse, ikke mulig turde være næsten værre end det Onde, man ved disse Midlers Anvendelse vil fjerne. Saaledes som det ærede Udvalg havde foreslaaet § 15 affattet ved denne Sags anden Behandling, havde jeg kunnet erklære ligeoverfor det ærede Udvalg, at jeg skjøndt med en ikke ringe Betænkelighed kunde gaa med Udvalget. Jeg havde derved,